

Recorreguts per la ciutat de Barcelona

Recorregut nº3: Diagonal (Maria Cristina- Passeig de Gràcia)

-Plaça Maria Cristina: Els edificis que hi ha són: "la Caixa" que és una caixa d'estalvis. L'edifici es tot ell de color negre són com dos torres altes unides per els tres primers pisos amb un rètol a la part superior amb el nom de la entitat que gira constantment. També hi és "El Corte Inglés" que és un centre comercial, és de color gris i té forma de bloc però no té una forma gaire especial. Hi ha una altre entitat de "la Caixa" també de color negre però aquesta vegada té forma cúbica i a la planta baixa hi ha el Pedralbes centre. També està l'editorial Planeta que de l'edifici el que cal destacar és que els seus balcons estan tots plens de plantes que hi pengen i li donen un aspecte molt viu i natural. Altres edificis són: L'hospital de Barcelona Grup Assistència i la "Catalana Occidente" segurs.

Maria Cristina d'Habsburg-Lorena (Gross-Seelowitz, Moràvia 1858 - Madrid 1929). Reina consort d'Espanya (1879-1885) i reina regent d'Espanya (1885 - 1902).

Primera filla de l'arxiduc Carles Ferran d'Àustria i de la princesa Elisabet d'Àustria. Era néta del gran mestre de l'Ordre Teutònic, l'arxiduc Carles Lluís d'Àustria i de la princesa Enriqueta de Nassau-Weilburg per via paterna i per via materna de l'arxiduc-palatí Josep Antoni d'Àustria i de la princesa Maria Dorotea de Württemberg. Era besnéta de l'emperador Leopold II, emperador romanogermànic i rebesnéta del rei Carles III d'Espanya. L'arxiduchessa es casà a Madrid el 1879 amb el rei Alfons XII d'Espanya. La parella tingué tres fills: l'infanta Maria de la Mercè d'Espanya, l'infanta Maria Teresa d'Espanya i SM el rei Alfons XIII d'Espanya.

-Diagonal: Els edificis estan separats. Hi ha oficines, bancs, centres comercials, etc. A les plantes baixes hi ha restaurants, cafès, bars, cadenes de menjar ràpid. La vorera mesura uns 14 metres aprox. I el carrer uns 25-30 metres més o menys. Hi ha carril bici i ocupa un espai que és com la meitat d'un carril de cotxe. Els transports públics dels que disposa la zona són: tramvia, metro i autobús.

-L'illa: Les novetats a Fnac són: En el nombre del viento (Patrick Rothfuss, 22,90 €), El reloj de Mr. Darwin (Juan Luis Arsuaga, 19,50€), Los días contados (Miklos Banffy, 29,95€).

El carrer que passa és un carrer públic perquè hi pot passar tothom a qualsevol hora.

-Diagonal banda muntanya: No hem trobat cap cartell curiós en especial, el que si que he vist és que, en quasi totes les porteries d'aquesta zona hi ha avisos de que

els edificis estan vigilats per vídeo càmeres de seguretat i que estan protegits per diferents empreses de seguretat.

-**Núm 640:** Per desgràcia l'edifici estava tancat però des de fora es veia un interior molt espaiós amb ascensors i noms de diferent empreses que hi tenen seu allà. La façana és digna de veure ja que està representada l'esfera terrestre i està fet com de cristall, metacril·lat... Les mesures de seguretat són un torn per què la gent pugui fitxar suposo, i deu haver-hi uns quants guardes de seguretat ja que bastants empreses que hi tenen seu allà són bancs.

La cafeteria dels baixos és diu "Negro Rojo" i és un restaurant de tapes japoneses, ofereixen cuina d'aquesta que et decoren molt els plats i que es com molt "pija" i plats típics japonesos fets amb arròs, pasta, rotllets de carn i peix cru, sopes, etc.

Edifici núm. 640 Diagonal.

-**Torre Atalaya:** Té uns 23 pisos si no hi he comptat malament. L'escultura és d'Andreu Alfonso i és diu "Línies al vent" de l'any 1971.

Escultura "Línies al vent"

-Carrer Ganduxer- Turó Parc: La plaça amb forma curiosa és diu: Plaça de Sant Gregori Taumaturg.

Turó parc: Nicolau M. Rubió i Tudurí va crear aquest parc l'any 1934 pensant en un jardí domèstic, un jardí generós de 2,88 hectàrees que, això no obstant, aconseguix un aïllament total del seu entorn. Té un traçat geomètric paisatgístic que configura cinc zones diferenciades: el perímetre, el vestíbul, la zona representativa, la funcional i la de repòs. Es un parc molt ombrejat, amb petits bosquets, parterres d'heura, camins curvilinis i diferents places i racons paisatgístics. Hi destaquen tres elements: una estany ovalat envoltat de pollancrees i plàtans i cobert de nenúfars, una praderia natural presidida per til·lers i dues places situades en nivells diferents.

Els edificis que l'envolten no són gaire moderns. Les façanes tenen pinta de ser antigues.

Estany de nenúfars al turó parc.

-Avinguda Pau Casals- Mercat de Galvany: La composició més cèlebre de Pau Casals fou "L'Himne de les nacions unides" o "Himne de la pau" que com el seu nom indica va ser un cant per la pau ja que Pau Casals estava molt compromès amb aquest tema.

No vam poder entrar al mercat de Galvany perquè era tancat, suposo que les parades que hi deu haver són com les parades dels altres mercats: venen fruita, peix, carn, embotits, hi haurà calsaderies, forns de pa...

L'estructura de la façana del mercat està feta de totxanes, té diverses finestres allargades i un mur de pedra que el rodeja. El més bonic és el dibuix de l'entrada amb l'escut de Barcelona i uns dibuixos de menjar molt bonics.

-C. Santaló: Els equipaments i serveis que hi ha són farmàcies, perruqueries, botigues de roba, restaurants, cafès. I com equipaments: l'institut superior de marketing, la residència universitària M. Anna Ravell, l'hotel Zenit, la federació espanyola d'activitats subaquàtiques i una subhasta d'art i antiguitats.

-Diagonal: En comparació amb l'altra part de la Diagonal les voreres són més estretes i en general el carrer és una mica més estret, els edificis són més vells i estan tots enganxats uns amb els altres. Als baixos hi ha botigues, bancs, restaurants, bars, etc. Aquesta part és més antiga.

-Carrer Bon Pastor: Si mires un mapa de la ciutat de Barcelona es veu un carrer que talla tota Barcelona en diagonal en dos parts, aquesta és la forma de sutura que pren aquest carrer.

Al carrer bon pastor hi ha el Col·legi d'aparelladors i arquitectes tècnics de Barcelona. Està tancat perquè és diumenge però pel que he vist a la pàgina web deuen fer màsters, postgraus i cursos de formació per poder treballar d'arquitecte, encara que és una mica complicat d'entendre tot plegat. El detall del sostre és molt graciós.

Saltamartí que hi ha al sostre del col·legi d'arquitectes

-Carrer Mojà: Hi ha l'institut francès però encara que crida l'atenció perquè és bastant gran no hi he vist cap color a les finestres de la façana. Pels cartells que

he vist penjats deuen fer cursos de francès, activitats, exposicions, teatre...bé, tot el que tingui a veure amb la llengua francesa, no?

-Carrer Tuset: Hi ha la banca March, és un edifici tot de color vermell fosc (granate en castellà), em dona la sensació que s'assembla als temples budistes aquests que hi ha a la Xina i al Japó. La façana és com metàl·lica i té bastants finestres.

-Sabadell Atlàntic: Té uns 70-75 metres d'alçada, és alt i recte i, com tots els edificis d'oficines té una pila de finestres. Està col·locat just a la cantonada i per això està com en diagonal. Es va fer entre els anys 1966 i 1969.

-Via Augusta: És un carrer amb alguns edificis d'aspecte antic, té una petita rambla al mig i quatre carrils, dos per cada sentit a banda i banda de la rambla. La Via Augusta fou la carretera/camí romana més llarga d'Hispania amb una longitud de 1500 km que anaven des del Pirineus fins a Càdiz, anant pel costat del Mediterrani. En el mapa de Barcelona la Via Augusta és un carrer molt llarg.

-Rambla de Catalunya: És un carrer ample, les voreres dels costats són més estretes i el carrer del mig és molt més ample. Té dos carrils un per cada sentit a banda i banda. Té forces arbres plantats.

L'edifici diferent als altres té la teulada feta de teules de colors (verd, vermell...), la façana de pedra i les finestres decorades pels voltants, a més té una petita torre, la teulada de la qual, acaba en punxa. Pertany a la diputació de Barcelona i la xarxa de municipis. L'edifici del costat també pertany a la diputació de Barcelona però és una llibreria. En un cartell hi posa que hi ha un exposició.

-Edifici d'estil afrancesat:

Edifici d'estil afrancesat a la Diagonal

-Cambra de comerç: Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona és una corporació de dret públic fundada el 1886 amb seu a Barcelona, i regulada per la llei 3/93 i per la llei 14/2002 de Catalunya que té com a funció principal defensar els interessos generals de les empreses i proporcionar les actuacions necessàries per al foment del comerç i la indústria. Els seus antecedents històrics, però, es remunten al Consolat de Mar o la Reial Junta Particular de Comerç, que es remunten directament fins a l'edat mitjana. Té la seu a la Llotja de Mar. El 1985 va rebre la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya Formen part de la Cambra totes les empreses, nacionals o estrangeres, que exerceixen activitats comercials, industrials o navilieres en la demarcació de la Cambra. La demarcació de la Cambra inclou la província de Barcelona excepte les comarques del Bages i del Vallès Occidental. Segons el cens del novembre de 2006, 335.422 empreses integraven el cens de la Cambra de Comerç de Barcelona. Juntament amb la resta de cambres catalanes, forma part del Consell General de Cambres de Catalunya, de la qual ostenta la Presidència.

L'església del costat és de pedra i totxanes, l'entrada té una porta de metall, amb un triangle al damunt molt ben decorat que té unes figures tallades, una inscripció a l'entrada, un sant a la part de dalt i un petit campanar tot molt ben decorat. Suposo que es deu practicar la religió cristiana o alguna de les seves branques, perquè l'edifici sembla d'estil gòtic.

-Deutsche Bank: És a Catalunya des de que van obrir el banc Alemany Transatlàntic el 22 de gener de 1904. Per obrir un compte corrent has de tenir més de 18 anys i el que has de portar és la teva documentació i diners per dipositar-hi, que poden ser en efectiu o en txec bancari. Després s'ha d'entregar alguna documentació on surti la teva foto per identificar-te i bé, una sèrie de passes una mica complicades d'entendre...

-Plaça Joan Carles I: És un gran obelisc amb una estàtua d'una dona al davant (l'estàtua de la dona es bastant més petita que l'obelisc). Segons posa en una web no es realment un monument al monarca sinó que es va posar l'escut de la Casa Reial per tapar una inscripció franquista que hi havia i de la qual tothom es queixava després de la caiguda del franquisme. En realitat el seu nom original era estàtua de Marès.

Els carrer en general els he vist una mica bruts, sobretot aquests carrer prop del mercat de Galvany que m'hi he fixat i estan plens de pixades de gos i brutícia. Barreres arquitectòniques potser és que a part de la Diagonal que es força ample, els carrer són estret i es difícil passar-hi. Les escombraries doncs, no he vist gaires escombraries, ni camions de recollida, però tampoc he vist gaires containers...El nivell acústic com està clar, on me soroll hi ha és a la Diagonal, que encara que com vaig anar en un Diumenge no hi havia gaires cotxes, sempre es un merder de clàxons i fum.

Maria Cristina Ruiz Moreno
3er A - IES Olorda
Sant Feliu de Llobregat